



CVETJE

z vrtov sv. Frančiška.

Časopis za naše verno ljudstvo,

zlasti za ude tretjega reda

sv. Frančiška.

XXXVI.

8.-9.

Vsebina 8.-9. zvezka:

	Stran		Stran
Sv. Ludoviku (pesem)	129	Tržič (Gorenjsko)	141
Kako naj se dvigne III. red na Slo- venskem	129	Novo mesto	141
Božje previdnosti nova pota v Stari in stara pota v Novi zavezi	134	Iz Kamnika	142
Pot v nebesa	139	Razgled po serafinskem svetu	142
Dopisi:		Priporočilo v molitev	144
Na znanje vsem, ki ste prispevali za Cvetje	140	Zahvala za vslišano molitev	144
		Darovi	na ovitku.

Izhaja vsakega prvega v mesecu. Stane cel tečaj (12 zvezkov): 3.50 K.

Naslov za naročila: »Cvetje«, Kamnik, Kranjsko.

Tiska Ant. Slatnarjeva tiskarna.

Književnost.

»Marija, dobrotno nam ohrani dom in rod!« Za mešani zbor s spremljevanjem orgelj zložil **Stanko Premrl**. Založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. Cena izvodu 2 K. — Marjivi regens chori ljubljanske stolne cerkve je s pričujočo globoko občuteno skladbo ustregel ljubiteljem glasbene umetnosti, ki žele z duševnimi zakladi dvigati slovensko ljudstvo, buditi ter krepiti narodno in versko zavest njegovo. Novo delo prav iskreno priporočamo!

Pregled tretjerednih vaj.

Skupščina brezjanska: mesečni shod: 17. avgusta, 21. septembra in 19. okt. (tretja nedelja v mesecu) po prvem duhovnem opravilu (okoli 8. ure zjutraj) v cerkvi; ura molitve: 3. in 17. avg., 7. in 21. sept., 5. in 19. okt. (1. in 3. nedeljo v mesecu) popoldne ob 6. uri. — **Brežiška:** m. shod: 31. avg., 28. sept. in 26. okt. (zadnja nedelja v mesecu) ob 2. uri popoldne. — **Celjska:** m. shod: 3. avg., 7. sept. in 5. okt. (prva nedelja v mesecu) ob 1. uri nauk, litanije, darovanje; pred shodom od 12. do 1. ure molitve in petje; ponedeljek 4. avg., 8. sept. in 6. okt. ob 5. uri zjutraj sv. maša za rajne tretjerednike. — **Kamniška:** m. shod: 31. avg., 28. sept. in 26. okt. (zadnja nedelja v mesecu) ob polu 4. uri popoldne. Dne 31. avg. pred shodom obljuba novincev, po shodu poduk za novince. — **Krška:** m. shod: 17. avg., 21. sept. in 19. okt. (tretjo nedeljo v mesecu) ob 1. uri nauk, litanije, darovanje; pred shodom od 12. do 1. ure molitve in petje. Vsako nedeljo in praznik sv. maša z blagoslovom za žive in mrtve tretjerednike. — **Ljubljanska:** za avgust: mesečni shod: 24. avgusta ob polu 5. uri popoldne; za tiste, ki so ta dan zadržani, bo shod 25. avgusta ob 5. uri zjutraj v dvorani; poduk za novince: 10. avg. ob 4. uri popoldne; odborna seja za ženske: 31. avg. ob 4. uri popoldne; za september: m. shod: 28. sept. ob polu 5. uri popoldne; za tiste, ki so ta dan zadržani, bo shod 29. sept. ob 5. uri zjutraj v dvorani; poduk za novince: 8. sept. ob 4. uri popoldne, odborna seja za moške: 14. sept. ob 10. uri dop., za ženske: 14. sept. ob 4. uri pop. — Dne 25. sept. se začne devetdnevna na čast sv. očetu Frančišku. — **Mariborska:** m. shod: 15. avg., Marijino vnebovzetje, 8. sept., Marijino rojstvo in 5. okt., prva nedelja v mesecu, ob polu 3. uri popoldne. — **Nazarska:** m. shod: 3. avg. ter 7. sept., (prva nedelja v mesecu) in 4. okt., (praznik sv. Frančiška) ob polu 8. uri zjutraj z navadnim vspeodom. — **Novomeška:** mes. shod: za moške 3. avg. in 7. sept. (prva nedelja v mesecu) ob en četrtn na 11. uro; m. shod za ženske 10. avg. in 14. sept. (druga nedelja v mesecu) ob en četrtn na 11. uro dopoldne s sv. mašo za III. red in ob 4. uri pop. — **Skupščina pazinska:** m. shod: 17. avg., 21. sept. in 19. okt. (tretja nedelja v mesecu). — **Svetotrojiška:** mesečni shod: 15. avg. na Veliko Go-

CVETJE

XXXVI. tečaj. V Kamniku, avgust in september 1919. 8.-9. zvezek.

P. EVSTAHIJ:

Sv. Ludoviku, patronu III. reda.

Višje nego krono zlato
cenil si lepoto križa,
blago lestvo paradiža,
milost, vekomaj bogato.

O zavetnik naš, pozdravljen!
zbor Frančiškov tebi poje:
ti pomnoži prošnje svoje,
da Gospod bo v dušah slavljen.



JOS. PLANTARIČ, dekan v Trebnjem:

Kako naj se dvigne III. red na Slovenskem.

(Referat na tretjeredniškem zborovanju v Novem mestu, 4. okt. 1918).



neki fari je bil sv. misijon. Misijonarji so nagovarjali g. župnika, da naj vpelje III. red, kot spomin na sv. misijon in kot pomoček za uspešno dušno pastirstvo. G. župnik pa ni bil prav vnet za to. Le bolj prisiljeno se je vdal prigovarjanju misijonarjev in vpeljal III. red. Pozneje je pa pisal voditelju sv. misijona takole: „Pri vseh prevarah in strtih nadah in neuspehih mi je III. red največja tolažba.“

Torej III. red mu je bil največja tolažba. Zakaj?

Kaj pa želi goreč dušni pastir? Kaj je njegovo največje veselje?

Skrbni dušni pastir želi, da bi vsi župljani bili verni in krščansko pobožni, ker „pobožnost je vsem dobra“. Na to merijo njegove pridige, to željo vklepa v svoje molitve. In kdo mu pomaga ta cilj doseči? Tretji red. Zakaj kdo prihaja točnejše vsako nedeljo in praznik dopoldne in popoldne

v cerkev, kakor tretjeredniki? Kdo posluša najzvestejše besedo božjo in kdo skuša najbolj v življenju izvršiti, kar je slišal pri pridigi? Tretjeredniki. Kdo prejme največkrat sv. zakramente? Tretjeredniki. Kdo pride tudi ob delavnikih k sv. maši? Največ tretjeredniki. Kdo najbolj goji vsakdanje sv. obhajilo, to mogočno sredstvo pobožnega, svetega življenja? Tretjeredniki. Če je pa temu tako, ali ne bo vsak goreč dušni pastir želel, da se v njegovi župniji tretji red močno razširi in odločno goji?

Kaj želi še goreč dušni pastir? Kaj bi bilo njegovo največje veselje? Če bi ne bilo v fari nobenega pohujšanja, če bi otroci videli samo lepe zglede pri odraslih in bi rasli ne samo v starosti, ampak tudi v modrosti, če bi imela odrasla mladina spoštovanje do starejših, če bi se ohranila čisto in nedolžno, če bi se njena naravna veselost nikdar ne sprevrgla v razbrzdanost, če bi bile družine res krščanske po vzoru sv. Družine nazareške, če bi bili mladeniči trezni, dekleta sramežljiva, žene tihe in mirne, možje pa resni in značajni, pa katoliški v mišljenju, govorjenju in delovanju; če bi zginila s sveta tista neukročena želja po razveseljevanju, če bi ljudje iskali svojega veselja v tem, da natančno in zvesto izpolnujejo svoje stanovske dolžnosti in bi jim bila v vseh rečeh merodajna le volja božja; i. t. d., i. t. d. In ali je to nemogoče? popolnoma nemogoče?! Gospodje, gojite III. red in vodite ga v duhu sv. Frančiška, pa se boste približali temu idealu. Tretji red vzgaja priproste, zadovoljne, pobožne, svete ljudi. In če jih je veliko takih v župniji, kako to vpliva na ostale! To je največje veselje in tolažba dušnega pastirja.

Če je pa tako, ali ni potem upravičeno vprašanje današnjega dnevnega reda „Kako naj se dvigne III. red na Slovenskem?!“

Gotovo!

Tretji red je tu, v bivši Avstriji je štel pol milijona članov, na celem svetu jih je poltretji milijon. Vprašam pa: ali je povsod tolažba in največje veselje dušnih pastirjev?! Da, če se goji in pravilno ter marljivo vodi. — Kako ga je pa treba pravilno voditi? Poglejmo eno tako skupščino. Ali pozna voditelj (župnik) vse člane skupščine po njihovih razmerah, telesnih in duševnih zmožnostih? Ali ima redno mesečne shode? Ali ima dobro, agilno in pametno predstojništvo? In predstojništvo, ali ima redne seje, navadno en teden pred shodom? Ali jim voditelj naklanja milosti, ki so združene z vesoljno odvezo (3 do 7 krat) in s papeževim blagoslovom (6 krat)? — Ali kaj agitira za III. red in naroča predstojništvu, da naj agitirajo zanj? Ali pri shodih le graja ali tudi navaja svoje ovčice k čednostnemu življenju, k popolnosti? Ali jim skuša dati duha sv. Frančiška, ki je duh ljubezni, duh zatajevanja samega sebe, duh pokore, duh Kristusov?

Ali priredi kedaj skupno sv. obhajilo? Ali ponavlja po enkrat na leto sv. obljubo, ali priredi včasih tudi kako romanje, da jim naredi veselje, da jih navduši, ogreje ...?

Če „da“, potem je dobro. Taka skupščina cvete in donaša sadu. Kaj pa, kjer ni shodov, ni vesoljnih odvez, kjer ude po strani gleda, še zmerja? Tam ševeda vse spi, tretjeredniki si ne upajo na dan, nihče ne pristopi, red

zmrje. Kdo je kriv? Zelo velikokrat dušni pastir sam. Zakaj? Ker ga prav ne vodi. Prav ga ne vodi, ker III. reda ne pozna. Saj se v semenišču o tem nič ne uči. Pozneje mnogokrat ne najde časa, da bi ga študiral. Zato bi bilo potrebno, da bi se že semeniščniki na III. red opozorili in se o njem vsaj bistvene reči naučili. Zato bi bilo potrebno, da bi gg. voditelji III. red študirali, imeli naročen kak list, kakor n. pr. „Der Ordensdirektor“. Le tako bo usposobljen, da bo dušni pastir III. redu to, kar ima biti, duša skupščine. Zakaj, kar je duša telesu, to je voditelj skupščini. Če je voditelj goreč, so tudi udje taki, če je voditelj popustljiv, mlačen, so mlačni tudi udje. Voditelj naj z gorečnostjo in potrpežljivostjo vzbuja in ohranja v članih prvotni ogenj. In to ne samo na splošno, ampak tudi pri poedincih; poglobno delo se najbolj izplača. Za zgled naj si vzame sv. ap. Pavla, ki je v Efezu skozi tri leta z velikim naporom in potrpežljivostjo vsakega posebej učil, opominjal, svaril in tolažil. V tem delu vidijo ljudje, da se zanje zanima, da zanje dela, se trudi, da jih rad ima; ljudje vidijo, da mu je tretji red važna stvar in kot tako reč, kot važno stvar, smatrajo potem tudi sami svoj red.

Voditelj je duša; kakor sem rekel. Glava pa je predstojništvo. Le to so oči in jezik voditelju. On ne more vsega sam storiti, ne more vsega videti, ne vsega izvršiti, kar je koristno skupščini, tu ga podpira predstojništvo. In kakšno naj bo to predstojništvo? Njihova služba jim ne sme biti samo čast, ki ne naloži nobenega bremena. Svoje službe naj ne smatrajo kot nekaj, kar ni Bog ve kako tehtno invažno; častna je ta služba invažna je, polna odgovornosti. Če sem preje rekel, da je predstojništvo glava skupščine, pa rečem sedaj, da ta glava ne sme biti lena, brez misli in duha, ampak mora biti pametna, modra, bistra glava.

Kjer se nanovo vpelje skupščina, tam vizitator imenuje predstojništvo, v starejših skupščinah pa se pride v predstojništvo po volitvah. In kdo naj se voli? Če kdo ne uživa ugleda in spoštovanja pri ljudeh, tak ni za v predstojništvo. Če katera rada moli, drugače pa ravno tako rada obira in objeda, taka ne sme biti voljena in izvoljena. Boljše je nobenega predstojništva, kot slabo. Da se bodo pa ljudje zavedali, da je volitev v predstojništvo nekaj važnega, zato naj voditelj pri par shodih pred volitvijo opozori na volitev, na važnost volitve in kakovost kandidatov.

Moški naj imajo moško, ženske žensko predstojništvo, v moško predstojništvo izvršijo volitev samo moški, v žensko samo ženske.

Novinci in novinke ne smejo voliti in ne voljeni biti.

Kdor je izvoljen, se ne sme braniti, službo v predstojništvu sprejeti, tako velevala vodilo. Seveda so združene s temi službami v predstojništvu nekatere težave, delo, skrbi, tudi „pod nos“ se kakšna dobi, toda „ubi amor, non est labor“ (kjer ljubezen, tam ni truda), pravi sv. Avgustin. — Ljubezen vse premaga.

Kakšne pa so službe v predstojništvu? Prva služba je služba prednika. Ta mora biti pobožen, pa tudi bistroumen. Tudi časa mora imeti toliko, da more opravljati to službo. On mora vse člane skupščine vsestransko dobro poznati.

Njemu na strani sta dva pomočnika, ki prednika, ako je zadržan, nadomestujeta.

Dobro je, če imajo tajnika. Ta preskrbi spise, zlasti piše zapisnik sej. Ako ni sposobne osebe, opravi ta posel sam voditelj.

Peti v predstojništvu je blagajnik. Blagajna je važna reč v III. redu. Če je malo notri, se le malo dobrega stori, če je mnogo notri, se lahko mnogo stori za olepšavo cerkve in službe božje sploh ter za siromake in bolnike.

Pa kako se blagajna napolni? Če so ljudje vneti za red, so tudi da-režljivi. Jaz bi predlagal, da naj bi se sploh določilo, koliko mora vsak tretjerednik na leto vplačati v blagajno. Mislim, da bi bilo primerno po 1 K na mesec, tedaj 12 K na leto. Če je kaka stvar po ceni, jo ljudje tudi ne cenijo, ne čislajo; če kaj velja, to nekaj izda. Res, da se pri shodih pobira, pa nekaterih k shodom ni in ti ne dajo nič. Pravilo pa naj bo: vsi morajo prispevati. Samo ubogi se oprostite; bogati pa naj več dajo, kot določeno. Poglejmo, kaj socijalisti žrtvujejo za svoje društvo! L. 1909 so prinesli čas-niki, koliko so socijalisti na Nemškem vplačali v svojo skupno blagajno. In to ni bilo malo. Kaj pravite, koliko v enem letu? 1 milijon? Ne. Koliko pa? 50 milijonov...! In zakaj? Zato, ker pričakujejo zboljšanja svojega gmotnega stanja, ker upajo, da se jim bo vse to povrnilo; pa radi dajejo po 7 K na teden.

In tretjeredniki ne bi nič hoteli dati? Ali ni upanja na povračilo v nebesih?

Druge službe so še: učitelj, instruktor novincev in obisko-vavec bolnikov. Toda prvo oskrbi navadno voditelj, kaj ima opraviti drugi, pove ime.

Tako imamo zdaj 2 pogoja, da se dvigne III. red v fari: dober, goreč voditelj, in dobro, porabno predstojništvo.

Tukaj naj mimogrede omenim, kaj se pri sejah obravnava?

1. Pri sejah predstojništva se posvetujejo o sprejemu novincev oziroma o tem, ali se novinci pripuste k obljubi ali ne. Kakor se v I. redu v 3 sejah posvetujejo o tem, ali se bodo novinci pripustili k sv. obljubam ali ne, po-dobno naj se tudi v III. redu v 2 ali 3 sejah o tem posvetujejo. Seveda se mora o teku posvetovanja in sploh o tem, kar se pri sejah obravnava, strogo in vestno molčati.

2. V sejah predstojništva se pretresajo predlogi in načrti voditeljevi. Tudi člani predstojništva smejo staviti predloge in načrte.

3. Posvetujejo se o izdatkih, o nabavi novih stvari, n. pr. kipov, križa itd. Tudi letni računski zaključek o dohodkih in izdatkih je predmet za te seje.

4. Govori se o življenju udov, o slučajnem, morebitnem pohujšanju in večjih pogręskih zoper vodilo. Ako se kdo po trikratnem opominu ne po-boljša, ga treba izključiti.

5. O vsaki seji se spiše zapisnik, ki se pri prihodnji seji prebere.

Gori sem rekel, da sta 2 pogoja, da se dvigne III. red v fari: dober voditelj in dobro predstojništvo.

Treba je pa III. red povsod enako voditi. In v ta namen je treba še nadaljne organizacije, namreč:

Vsaka skupščina odpošlje enkrat ali dyakrat na leto po 1 ali 2 člana na sedež okrožja, kjer jim vizitator priporoči in ž njimi prerešeta razne reči; ti odposlanci te zadeve doma pri seji povedo, seja jih pretrese in skupščina jih izpelje.

Vsako okrožje v škofiji naj bi pa zopet bilo zastopano v škofijskem svetu, ki ima nalogo, v imenu šhofa voditi III. red v škofiji.

Da se naš red še bolj dvigne, je treba še daljne organizacije v skupščinah: tretji red namreč naj pokaže uspehe tudi v družabnem življenju. Leon XIII. je rekel o III. redu: III. red je meni socijalna reforma. Svet je danes razrit, razmetan; liberalizem in kapitalizem sta to storila. „Vsak za se,“ je rekel liberalizem; „pridobi si čim več,“ je velel kapitalizem. Drugače pa III. red kot socijalna naprava. Ta pravi: „eden za vse, vsi za enega.“ Ta pravi z Jezusom: „slajše je dajati, kot jemati.“ In tako pomaga III. red siromakom, bolnikom, otrokom, nevednim, zapuščenim in zanemarjenim. To je njegovo socijalno, njegovo karitativno delo. Da se bo pa to moglo boljše vršiti, imej III. red odseke: bolniški, častniški, odsek zoper kletev, treznostni i. t. d.

In če bo svet videl to delo, potem pač ne bo nihče več III. reda zasmehoval ali podcenjeval, ampak čislal in spoštoval, III. red pa bo cvetel po svojem socijalnem delu.

Da se III. red dvigne na znotraj, k temu veliko primorejo letne vizitacije po vizitatorju. Po taki vizitaciji se udje poživé, utrdijo. Vizitatorja treba pa povabiti, ker se ne vsiljuje in ne pride proti volji župnika-voditelja.

Tudi je zelo dobro, včasih prirediti duhovne vaje. Po njih se mlačnost odpravi, napake popravijo, udje za dobro vnemó in ogrejejo.

Kako pa naj se dvigne III. red po številu? Po agitatorjih.

Tudi takih naj si poišče voditelj, pogumne, neustrašene, neobčutljive, razborite člane, ki znajo pridobivati novih članov, ki znajo ugovore pobijati in marsikakšno pikro besedo prenesti.

* * *

Tretji red je v novomeškem okrožju zelo razširjen (samo v 8 farah ga ni; šteje pa skupaj 10 tisoč članov). Dobro je tudi organiziran. Največja za-sluga za to gre neutrudljivemu p. Pavlu. Da bi se pač tudi po ostalem Slovenskem razširil na zunaj in poglobil na znotraj! Vreden je tega; saj je izvrsten dušnopastirski pripomoček.

Trije razlogi zahtevajo, da se razširi in dvigne:

1. Čas sam ga zahteva. Naš čas je podoben onemu, v katerem je živel sv. Frančišek. Samopridnost, nebrzdana želja po uživanju, pohlep po časnem bogastvu, upornost proti postavni oblasti, strastnost . . . to so znaki našega časa. —

Tu treba zdravila. In tako zdravilo vidim v III. redu sv. Frančiška. Saj njegovo vodilo oznanja ljubezen, premagovanje samega sebe, uboštvo v duhu, pokorščino, zmernost, ponižnost, same čednosti, ki so sposobne, ozdraviti bolezni sedanjega časa.

2. Zahteva ga sv. cerkev. Nad 30 papežev je III. red potrdilo in toplo priporočilo. 109 papeževih pisem ali bul se ž njim peča. Veliki papeži naj-novejšega časa: Pij IX., Leon XIII. in Pij X. so bili tretjeredniki. Namestniki Kristusovi na zemlji so povzdignili ponovno svoj glas in so klicali katoličanom celega sveta: Vstopite v III. red sv. Frančiška. Zlasti ga je visoko cenil Leon XIII. Njegovi odloki o tretjem redu so narasli tako, da tvorijo celo knjigo. „Želel bi,“ je zaklical ravno Leon XIII., „da bi bili vsi katoliki tudi tretjeredniki.“ In: „Nad vse želim, da se duh sv. Frančiška razširi.“

3. Bog sam to hoče. Bog, ki je ustvaril nebo in zemljo, Bog, ki vodi srca ljudi, Bog, ki daje rast drevju in stori, da ob svojem času sad dozori, on je storil, da je tretjeredniška misel dozorela, on je govoril po namestnikih svojih — papežih. Tisti, ki je govoril: „To je moja zapoved, da se ljubite med seboj,“ tisti hoče III. red; saj vodilo tretjega reda ni družega kot evangelij v malem, saj duh njegov ni družega kot ljubezen!

Če ga pa Bog hoče, ali ga ne bomo hoteli i mi?

Zato pa naprej s tretjeredniško mislijo, naprej s tretjeredniškim duhom!



P. JERONIM KNOBLEHAR:

Božje previdnosti nova pota v Stari in stara pota v Novi zavezi.

8. Jožef, predpodoba Kristusa.



veti evangelist Matej začenja svoj evangelij z rodovnikom Jezusa Kristusa: „Abraham je rodil Izaka, Izak je rodil Jakoba“ itd.

Ta rodovnik je kakor mogočno drevo, zasajeno pred vrati sv. cerkve. Globoko segajo njegove korenine, mogočno je njegovo deblo, široko razraščene so njegove veje. Abraham, Izak in Jakob, ti veliki očaki so njegove korenine in deblo, dvanajstero Jakobovih sinov in njihovih potomcev, njegove veje. Iz vej poganja cvet, čudovito lep; — Devica Marija se mu pravi; — iz tega cveta se razvije sad, Jezus Kristus, Odrešenik.

Ljudje, plemenitega rodu, so ponosni na svoje pradede: vrsto njihovih slik imajo razpostavljeno v svojem gradu: stoletje se vrsti

za stoletjem: različne so podobe po tedanjih nošah, zvečinoma zelo podobne pa so si poteze obrazov: krvna sorodnost, družinski tip se jim pozna na obrazu. —

Tako odsevajo tudi na obličju pobožnih pradedov Jezusa Kristusa poteze njegovega sv. obličja. Seveda nimam v mislih tolikanj telesne podobnosti med njimi, ampak duhovno: pradedi, sorodni mu po duhu pravičnosti in svetosti, so po svojem življenju predpodobe življenja Jezusa Kristusa. Kar so poznejši preroki z besedami povedali, to so sv. sorodniki in dedje Kristusa izražali z djanji in trpljenjem svojega življenja.

Res je, da najdemo med pradedi Jezusovimi tudi nekatere velike grešnike: toda le-ti niso Kristusove predpodobe kot grešniki, ampak kot spokorniki; in z grešniki je Jezus najrajše občeval, seveda ne zavoljo greha, ampak da bi jih, zgubljene ovce, nazaj pripeljal potom spreobrnjenja v svoj hlev. Tako je tudi v prej imenovanem rodovniku sv. Mateja naštetih nekaj spokorjenih grešnikov pradedov Jezusovih, med tem ko jih je nekaj, po krvi sicer sorodnih, po duhu pa ne, izpuščenih in izbrisanih. Enega takih sorodnikov smo že imenovali: to je Ezav: njega ne najdemo v vrsti pradedov Kristusovih, če tudi je bil Izakov prvorojenec: saj vemo, zakaj in kako je bil izključen.

Poleg Abrahama, Izaka, Jakoba najdemo sliko Jožefa, Jakobovega predzadnjerojenega sina. Res, da ni bil Jožef očak Kristusov, ampak Juda. Spada pa tudi v Kristusov rodovnik, ker v njem omenja evangelist poleg Jude tudi „njegove brate“. Bil pa je Jožef po svojem življenju predpodoba Kristusa. In v tem pogledu, po tem pomenu hočemo premisliti njegovo življenje. —

1) Dvojne skrivnosti iz Jezusovega življenja predpodoba je Jožef, namreč velikega Njegovega ponižanja in visokega Njegovega povišanja.

Očak Jakob je izmed vseh svojih sinov najbolj ljubil Jožefa, ker je bil dober, nedolžen, pokoren mladenič. Njegovim bratom to ni bilo všeč. Od takrat pa, ko jim je svoje čudovite sanje povedal, kako so se njihovi snopi njegovemu snopu priklanjali, kako so mu solnce, luna in zvezde skazali čast, — od takrat so ga bratje sovražili in mu niso več privoščili prijazne besede.

Glejte predpodobo Kristusa!

Judje, bratje Jezusa po mesu, so Gospoda sovražili vkljub svetosti njegovega življenja in vzvišenosti Njegovih besed in nauk. Govorili so sicer z njim, pa le zato, da bi ga v besedi vjeli, sè zvižajo, prijeli in umorili. (Mat. 22. 15, Marka 14. 1). Njegova čudovita dela so Belcebubu pripisovali in Njegova djanja so na slabo obračali. (Luk. 11, 15, Marka 2, 16).

Jožef je svoje brate zatožil pri svojem očetu zaradi neke velike, grde hudobije: odslej so ga še bolj sovražili.

Sin božji imenuje Jude „hudobni in prešeštni rod“, ki je že tolikokrat prelomil svojo zvestobo Njegovemu Očetu nasproti, da ni čuda, ako sedaj ta rod noče priznati Jezusa za Njegovega Sina, in svojega brata, ampak ga sklene vgonobiti in ga izda nevernikom.

Ko je poslal Jakob svojega sina Jožefa daleč tja v Dotajn za njegovimi brati, gledat, kje so, kaj delajo, so ga le-ti zagrabili, mu slekli pisano, dragoceno suknjo, ki mu jo je bil oče podaril v znamenje svoje posebne ljubezni, ga vrgli v jamo in potem prodali za 20 srebernjakov tujim ljudem, malikovalskim Madijanom.

Glejte predpodobo! Jezus Kristus je bil od Očeta poslan k svojim bratom na zemljo, ki je bila vsled greha daleč proč od nebes. Prišel je k svojim bratom s pozdravi svojega Očeta, prišel jih je iskat, ki so predaleč zašli od Očetove hiše: „prišel je iskat in zveličat, kar je bilo zgubljenega!“ „Poslan sem od Očeta.“ Rekel jim je: „Če Mojzesu verjamete, bote tudi meni verjeli, zakaj o meni je pisal. — Ne Mojzes, ampak moj Oče vam daje pravi kruh iz nebes. „Jaz sem živi kruh, ki sem iz nebes prišel!“ — Oni pa so se spotikali nad temi besedami. — Potem pa so se viši duhovniki in farizeji zaradi njegovih čudežev nad mrtvimi, bolnimi, slepimi in drugimi siromaki, zbrali in so rekli: „Kaj naj storimo? Ta človek dela mnogo znamenj; če ga tako pustimo, bodo vsi vanj verovali! In Kajfa med njimi je rekel: „Vi niste pomislili, da je boljše, da en človek umrje, kakor pa da pogine celi rod. Od tedaj so iskali, kako bi ga umorili!“ (Jan. 11, 47—53).

Jožefa so njegovi bratje najprvo hoteli umoriti, po tem pa so ga tujim ljudem prodali za 20 srebernjakov: njegovo v kozlovo kri pomočeno suknjo pa so poslali očetu Jakobu.

Kot mrtvega ga Jakob s celo hišo objokuje in se ne da vtolažiti.

Jezusa so Judje, ki so bili njegovi bratje po mesu, izdali tujim ljudem, nevernim Rimljanom, ki so bili enako Madijanom izključeni od Abrahamovih obljub. Le 30 siklov so Judje dali zato njegovemu izdajavcu. Pogodili so se pa ob enem z neverniki, naj pride Njegova kri nad njih in njihove otroke, tirjali so tako rekoč njegovo kri nazaj, da so mogli vanjo pomočiti oblačilo njegovega včlovečenja, Njegovo presveto telo. In res pisano je bilo to oblačilo, od nog do glave, višnjevo od vdarcev, krvavo rdeče od ran.

Hiša Jakobova pa, Izraelsko ljudstvo, že od takrat do dandanes žaluje in se ne da vtolažiti: zakaj sv. mesto Jeruzalem mu je razdejano, tempelj oskrunjen in podrt, ljudstvo samo pa je pregnano iz svoje dežele in se potika med potomci nevernikov, katerim je bilo izdalo svojega Odrešenika.

2) Jožef pride v Egipet: tam ga prodajo madijanski trgovci v hišo velikega duhovnika Putifarja. „Gospod pa je bil z Jožefom in je oblagodaryl hišo Egipčanovo zavoljo Jožefa.“ (Gen. 39. 5). Jožef pride v hiši do veljave. „Bil pa je Jožef lepega obraza in zale postave!“ Zato je dopadel Putifarjevi ženi. Po krivem obdolžen zapeljevanja je bil vržen v ječo. Tu je imel dva tovariša jetnika, bivša kraljeva dvornika: enemu izmed nju je napovedal rešenje. Sam pa je ostal tri leta v ječi, od vseh zapuščen. Potem pa se tudi zanj odpro vrata ječe, zavoljo svoje modrosti najde milost pred faraonom. Visoko povzdignjenega, v dragocenem oblačilu oblečenega ga pokaže faraon svojemu ljudstvu in ga imenuje „odrešenika sveta!“ (Gen. 41. 45).

Glejte, tudi to je predpodoba!

Sin božji pride na svet in vzame nase podobo hlapca, podobo sužnja. Po svojih naukih, po svojih delih pride do velike veljave. Toda nevoščljivost in hudobija judovske sinagoge, ki jo preroki primerjajo nezvesti, prešestni nevesti, ga spravi pred sodni stol velikega duhovnika Kajfe, češ da je zapeljivec, da šunta ljudstvo, naj se vda njemu, krivemu Mesiji. Krivično obsojen pride na križ, kjer umrje med dvema razbojnikoma, izmed katerih enemu obljubi rešenje, nebesa. Čez tri dni vstane iz groba in v častitljivem oblačilu svojega poveličanja se prikaže svojim vernikom. Bog Oče ga posadi na svojo desnico v nebesih in mu da vso oblast: pred njegovim imenom naj se pripogibljejo vsa kolena in „vsi jeziki naj priznavajo, da je Gospod Jezus Kristus v slavi Boga Očeta.“ (Fil. 2, 11).

Faraon je spremenil Jožefu ime in ga je imenoval v svojem jeziku Odrešenika sveta. In res je bil Jožef odrešenik. Zakaj ko je prišlo tistih 7 suhih krav, ki jih je Faraon v sanjah videl, ko sedem let egiptovska dežela ni rodila in je lačno ljudstvo od faraona zahtevalo kruha, je Faraon rekel: „Pojdite k Jožefu!“ In ta je odprl žitnice, ki jih je bil napolnil v prejšnjih 7 rodovitnih letih, pa je razdelil kruh po celem Egiptu in še po drugih deželah in tako res svet rešil smrti.

Še v veliko popolnišem smislu je spolnil včlovečeni Sin božji pomen imena Jezus, t. j. Odrešenik.

Zakaj, On je, ki je v svoji neskončni modrosti in dobroti vstanovil žitnico sv. katoliške cerkve in jo napolnil sè zalogami svojih milosti. Iz teh zalog deli vsakemu izmed nas v obilnosti: ne sicer zemeljskega kruha, ampak „kruh božji, ki je iz nebes prišel in ki daje svetu življenje!“ (Jan. 6. 33).

Kaj bi bili mi brez tega kruha? „Zakaj ta kruh je iz nebes prišel zato, da kedor od njega je, ne umrje!“ (Jan. 6. 50). „Jaz sem živi kruh, ki sem iz nebes prišel: kedor je od tega kruha, bo živel vekomaj; in kruh, ki ga bom jaz dal, je moje meso v življenje sveta... Resnično, resnično, povem vam, ako ne bote jedli mesa Sinu človekovega..., ne bote imeli življenja v sebi!“ (Jan. 6. 54).

Vidite Jožefa N. Z., odrešenika Jezusa, ki v najsv. Zakramentu ohranja naše duše in naše telo v večno življenje!

3) Sv. pismo nam pripoveduje, kako je Jakob poslal za časa lakote svoje sinove v Egipt, kupit žita. Jožef jih spozna, oni njega ne, zakaj govoril je z njimi v tujem, ne domačem jeziku: tudi se niso nadjali, da je ta mogočni mož njihov nekedanji v sužnost prodani brat Jožef.

Ko pa se jim da slednjič spoznati, jih pri spominu na njihovo hudobijo in izdajstvo lastnega brata, prevzame hud strah. Jožef pa jih pomiri in pravi: „Nikar se ne bojte... bila je to božja volja, ... vi ste sicer hudo namerjali, Bog pa je to v dobro spremenil: poslal me je naprej pred vami v to deželo, da bote ohranjeni pri življenju!“ (ad sens. Gen. 45).

Nato jih Jožef pogosti pri svoji bogati mizi, jih tudi bogato obdaruje in slednjič povabi, naj pridejo z očetom Jakobom vred, bivati v njegovo deželo.

V vseh teh dogodkih imamo zopet zarisano predpodobo Gospoda Jezusa Kristusa.

Med tem ko je Jezus že zasedel kraljestvo svojega Očeta in se mu drugi narodi klanjajo v njegovi slavi ter prejemajo iz njegovih zakladnic milosti v obilju, ječe Judje, njegovi bratje po mesu, v hudi duhovni siročini. Ker so Zveličarja zavrgli, sedaj nimajo nikogar, ki bi jim oznanjal božjo besedo. — Gospod Jezus Kr. pa jih zavoljo sv. očakov ne neha ljubiti, ne neha pričakovati njihovega spreobrnjenja.

On jih vedno še ima za svoje brate, oni pa ga ne poznajo, če tudi ga imajo naslikanega v svojem sv. pismu, v Mojzesovih knjigah, v knjigah prerokov, ki jih še dandanes berejo po svojih shodnicah. Tako se nad njimi spolnuje, kar jim je od njih zavrženi Kristus napovedal: „Iskali me bote, pa me ne bote našli, in kjer sem jaz, vi ne morete priti!“ (Jan. 4, 37) zaradi vaše nevere.

Toda takrat, ko se bodo časi dopolnili, tedaj bodo padle luskinе raz njih oči, tedaj bodo spoznali, koga so v Jezusu iz Nazareta zavrgli in strah in groza jih bo obšla in bodo rekli: „Naši očetje so grešili in jih ni več in mi nosimo njihovo krivdo.“ (Žal. pesem 5, 7). Tedaj bo Bog „izlil na Davidovo hišo in na jeruzalemske prebivavce Duha milosti (spoznanja) in prošnja (kesanja) in gledali bodo v njega, ki so ga prebodli in močno bodo jokali... kakor se po navadi žaluje ob smrti prvorojenca... Vsa dežela bo jokala in vsaka družina posebej...“ (Zah. 12, 10—12).

Gospod pa se jih bo vsmilil, jim odpustil in jih tolažil, kakor je to že enkrat storil njegov namestnik, sv. Peter, z besedami: „Vem, bratje, da ste to iz nevednosti storili: Bog pa je tako spolnil, kar je prerokoval po ustih vseh prerokov, da ima njegov Kristus (maziljenec) trpeti,“ (Ap. Dj. 3, 18), in „tako iti v svojo čast.“ (Luk. 24, 26). Tedaj bodo tudi oni sprejeti v Kristusovo cerkev in deležni njenih zakladov milosti tu in tam, na zemlji in v nebesih.

Glejte, kako lepo se predpodobno življenje Jožefa vjema sè življenjem Gospoda Jezusa Kristusa, našega Odrešenika. Treba je le, od bliže ogledati si poteze obeh slik Jožefa in Jezusa, kakor ju imamo začrtane v zgodbalih sv. pisma.

Sv. pismo nam dalje pripoveduje, kako se je oče Jakob s celo družino preselil v Egipt k svojemu sinu Jožefu.

To je bil za poznejše Izraelsko ljudstvo velevažen korak njihovega očaka Jakoba. Šel je Jakob pot pripravljat Jožefu, možu Device Marije, ki je nekaj stoletij pozneje vzel dete in njegovo mater po noči in je bežal v Egipt: in je ostal ondi do smrti Herodove, da se je dopolnilo, kar je bilo rečeno od Gospoda po preroku (Ozeji): „Iz Egipta sem poklical svojega sina!“ (Mat. 2, 15).



Pot v nebesa.

Premišljevanja o večnih resnicah in o trpljenju Jezusa Kristusa.

Spisal sv. Leonard Portomavriški, poslovenil P. Alfonz Furlan.

Petindvajseto premišljevanje.

Besede Kristusove na križu.

»Moj Bog, moj Bog, zakaj si me
zapustil.« (Mat. 27, 46).



Premišluj, kako gleda nebeški Oče svojega božjega Sina kakor s sramotno grešnikovo obleko oblečenega; ž njim ravna po svoji pravici, kaže, da nima ž njim nobenega usmiljenja in kakor da je nanj pozabil in ga zapustil; brez vsake tolažbe je. Učenci so ga zapustili, prijatelji so nanj pozabili; pogled na svoje drage poleg križa množi bolečino njegovega ljubečega Srca, ker se mu smilijo zaradi žalosti. Poln stisk je in nobenega žarka kakega polajševanja ni od nobene strani. Zato je Gospod v svoji človeški naravi brez vsake tolažbe. Malo pred svojo smrtjo je tedaj zaklical z močnim glasom, da je razodel svojo veliko notranjo bolest. V duhu se je obrnil do svojega Očeta; ponižen in vdan božjim naredbam je zaklical: „Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?!“ (Mat. 27, 46). — Tu prevdarjaj pravico božjo; človek je razžalil Boga, Bog pa kaznuje svojega nedolžnega Sina, ki je za nas poroštvo sprejel, za nas zadoščuje in plačuje Očetu, ki ne kaže nobenega usmiljenja v njegovem smrtnem boju. „Zaradi greha svojega ljudstva sem ga udaril.“ (Iz. 53, 8). Moja duša, spoznaj velikost greha, boj se ga, ogibaj in beži pred njim bolj kakor pred smrtjo! — O Bog, jaz sem grešil in tolikokrat sem te zapustil, po pravici zaslužim, da me zapustita nebo in zemlja. Premišluj, moja duša, svojega ljubeznivega in zapuščenega Zveličarja; oslajšuj mu njegove stiske; njegov smrtni boj lajšaj s svojim kesanjem in svojo ljubeznijo!

2. Moja duša, premišluj, kako hoče Jezus razodeti svojo grenko zapuščenost in tebe okrepčevati, da se boš po zgledu njegovega trpljenja osrčeval trpeti in prenašati nadloge in svoj nizki stan, neugodje, nevoljo in stiske, strah in neutolažnost z vsem drugim notranjim trpljenjem, ki je navadno nerazdružljiv tovariš izvoljenih duš. Ako bi bilo tvoje srce pokrepčano po moči zapuščenega Srca Jezusovega, bi ti potrpežljivo, vdano, z vero in ljubeznijo prenašal težo svojih križev, in ne bi se vdajal žalosti, obupnosti in pritožbi. Zapuščenost in vsako trpljenje moraš sprejemati iz ljubeznive roke svojega nebeškega Očeta celo kot izvrstne darove njegove dobrotljivosti, kot najvišjo zastavo njegove ljubezni, saj ravna s teboj kot s svojim preljubim otrokom, ko ti podaja požirek iz istega grenkega keliha, katerega je dal Jezusu izpiti do zadnje kapljice, da bi te potem vdeležil njegove slave v primeri kakor se zdaj vdeležuješ njegovega trpljenja. — O moj dobri

Jezus, koliko sem ti dolžan za to bolečo zapuščenost, katero si trpel iz ljubezni do mene. O nehvaležnej, puntal sem se zoper voljo svojega Stvarnika, da sem sledil svoji grešni volji; moj Gospod hoče zadostiti božji pravici s to grenko zapuščenostjo, ker sem nehvaležno zapuščal njegovo navdihovanje in usmiljene klice, ko me je tolikokrat vabil h pokori in mi zaslužil, da me ni zapustilo božje usmiljenje. O neskončna dobrotljivost, zahvalim te za to! O moj ljubi Bog, tvoje usmiljenje naj me nikdar ne zapusti; kadar bi čutil, da mi primanjkuje duha, moči in kreposti, naj me ne zapusti tvoja milost, temuč naj me vodi! Pripoznavam, da bo za me največja sreča, ako bom pil iz keliha, katerega mi bo iz ljubezni ponudil Jezus s svojo roko, naj bo še tako grenak. Nikdar se ne bom pritožil in branil najvišjega daru trpljenja. Svoje trpljenje združim z Jezusovim trpljenjem; svoje stiske z Jezusovimi stiskami, svoj križ z Jezusovim križem, svoje besede z bolečimi besedami Jezusovimi. Z Jezusom se vsega podarim njegovemu nebeškemu Očetu; popolnoma se vdam v vse naredbe previdnosti božje. Vsak trenotek in v vsakem stanu, da bom kljuboval peklu, ki me zapeljuje, da bi obupal, v zaničevanje sveta, ki mi ponuja razveseljevanje, v zatajevanje svojih strasti, ki se branijo trpljenja. „Ne bom li pil keliha, katerega mi je Oče dal!“ (Jan. 18, 11).

Sad tega premišljevanja. V svoji zapuščenosti in v križih se spominjaj Kristusove zapuščenosti in vzdihuj: Trpljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa naj me kreпча! Vsak dan ob treh popoldne se spominjaj Kristusove zapuščenosti in smrtne borbe. Ne reci: Bog me je zapustil, Bog me kaznuje, temuč reci: „Prav, Oče! tako je bilo tebi vseh.“ (Mat. 11, 26).



Dopisi.

Na znanje vsem, ki ste prispevali za Cvetje.

Vabilu in prošnji za prostovoljne prispevke za naše „Cvetje“ ste se, bratje in sestre, odzvali v prav obilnem številu. Ljubljanski tretjeredniki ste zložili trintrideset manj ko 2500 K. Eden je daroval 1000 K, neka oseba iz Ljubljane po p. Marijofilu 110 K, M. S. 50 K, dve drugi po 30 K, štiri so dale po 20 K, dveindvajset po 10 K, zaupnice so nabrale večje in manjše zneske, drugi so prispevali od šest do ene krone. Imen nisem navedel, ker tega sami ne želite.

V Ljubljano so poslali prispevke od zunaj: Tretjeredniki iz Šmarja (po g. voditelju) 59 K, brezjanski tretjeredniki 163 K 20 vin.; ena je poslala po pošti 10 K, iz Maribora smo prejeli 281 K, ena oseba iz Šentvida nad Ljubljano je prinesla 30 K.

Prispevke poslane v Kamnik bo naznanilo upravništvo.

Vprašali boste: Ali bo Cvetje sedaj kaj bolj obilno in obsežno? Oh kako radi bi rekli „dà“, pa nam ni mogoče. Če bi mogli izdati v sedanjem obsegu vse zvezke, bi bili že zelo zadovoljni, pa niti tega ne moremo. Po natančnem preračunu bo mogoče izdati le še dva zvezka. Natis enega zvezka stane 3100 K, zavitki in razpošiljanje po pošti stane tudi par sto kron. V blagajni je pa sedaj le še nekaj nad 6000 K. Torej je mogoče — če ne pride še kako presenečenje vmes — izdati le še dva zvezka, katerih enega boste dobili v oktobru, enega pa do decembra. Če ne bi bilo nič sedanjih prispevkov, bi bili morali sè sedanjim zvezkom izdajanje zaključiti.

Zato se pa vsem, ki ste kaj darovali za Cvetje, prav pristrčno zahvalimo z iskreno željo: Bog plačaj!

Sv. mašo sem opravil, kakor sem obljubil.

P. Salvator.

Tržič (Gorenjsko). Pri letošnjem junijevem shodu je ponovila tretjerredniška skupščina lansko leto izvršeno posvetitev presvetemu Srcu Jezusovemu. Pobožnost nas je tem bolj genila, ker se je ob enem poslavljal od nas dosedanji voditelj, velečast. g. Viktor Čadež. Zdelo se nam je, kakor bi hotel pred odhodom napraviti nekako oporoko in prenesti na Srce Jezusovo vso skrb, ki jo je imel za našo skupščino. Težka nam je ločitev od priljubljenega voditelja in radi bi opisali po zaslugi njegovo delovanje med nami, toda bojimo se zamere! Vemo, da bi s tem žalili čuvstva ponižnosti, ki jih goji v svojem srcu skromni gospod. Zadostuj, da opozorimo cenjene brave na naša poročila v Cvetju izza zadnjih let. Vse kar ste ondi lepega brali iz Tržiča, vse, vse je njegovo delo in še mnogo več! Ni čuda, da je vzvišeni, idealni pojem tretjega reda zadobil tu med nami vedno večji obseg, ker je gospod voditelj s svojo molitvijo, s skrbjo za siromake, z neutrudnim delovanjem, s samozatajo, sploh z opustitvijo vsega kar ni Bog, dajal najlepši zgled, kako naj tretjerrednik polaga temelj čednostim, za stavbo popolnosti. Da bi se spodobno poslovili od vlč. gospoda, je priredila tretjerredniška skupščina skupno z Marijinima družbama ženā in deklet na sv. Petra in Pavla dan malo razhodnico, pri kateri se je šele prav pokazala priljubljenost poslovljenca. Naj ga blagoslavlja dobri Bog in ga spremlja v Mekinje, na novo določen kraj delovanja, kamer ga je vleklo srce vže za mladih let! Dasi je krajevna ločitev britka, nas pa vendar tolaži zavest, da ostanemo v duhu nerazdružljivi. Saj nas tretjerrednike, kot ude velike družine trdno veže trojna evangelijska ljubezen, katero nam je zapuščajoči nas gospod neprenehoma skozi 11 let oznanjal: Zvesta ljubezen do Boga — očeta; pokorna ljubezen do Cerkve — naše duhovne matere; pomočna ljubezen do bližnjega — našega brata, naše sestre. V tej ljubezni brezpogojno podrejeni volji božji, smemo upati, da bomo enkrat sprejeti v božje kraljestvo, kjer ne bo nobene ločitve več.

Novo mesto. Okrašena frančiškanska cerkev je pričala, da se obhaja nenavadna slovesnost v našem mestu. O priliki vizitacije našega frančiškanskega samostana je dne 22. junija t. l. obiskal skupščino III. reda namestnik franč. generala preč. g. P. Avguštin Juričič. V krasnem hrvatskem govoru je tretjerrednike vspodbujal k zglednemu, čednostnemu življenju, življenju po veri Kristusovi. Po govoru je navzočim s prižnice podelil blagoslov svetega Frančiška, po litanijah pa slovesni papežev blagoslov. V ponedeljek 23. junija je imel ob polu 6. uri sv. mašo za III. red, med katero so udje pristopili k skupnemu sv. obhajilu. Vdeležili so se te slovesnosti tretjerredniki iz mesta in okolice v obilnem številu. S svojo navzočnostjo je preč. gospod počastil.

tudi odbor III. reda v tretjeredniški hiši, kjer ga je v imenu odbora pozdravila provincijalka g. Golaš Marija. Pregledavši zapisnik sej je pohvalil odbor v njegovem marljivem delovanju za procvit III. reda in ga navduševal, naj tudi v bodoče dela za razširjenje in povzdigo III. reda na zunaj, kakor tudi za duhovno prenovljenje naše skupščine. Upamo, da bo Gospod rosil svoj božji blagoslov, da bodo taki obiski naši skupščini v časno in večno srečo!

Iz Kamnika. Dva spomina vredna dneva za kamniško skupščino III. reda sta bila 29. maj in 29. junij t. l. Na praznik Vnebohoda Gospodovega je namreč našim tretjerednikom govoril preč. o. Avguštin Juničič, generalni vizitator iz Dalmacije. Navdušeno, ognjevito, kakor zna le Dalmatinec, je vspodbujal mnogobrojne tretjerednike, naj se hrabro bore pod zastavo svetega Frančiška zoper dušne sovražnike ter pomagajo širiti Jezusovo kraljestvo na zemlji. Pa naj se ne izgovarjajo, češ da so preslabi, saj tako lahko zajemajo moč, hrabrost v zakramentu ljubezni od svojega Boga, od Jezusa, ki vse kreпча! Iščejo naj pomoči tudi pri Mariji Pomočnici, pri nebeški Materi, ki tako rada pomaga svojim otrokom! Delujejo naj po svojih slabih močeh za pravi mir in pravo srečo naše mile slovenske domovine! — Na praznik sv. Petra in Pavla pa se je naša tretjeredna družina slovesno posvetila presv. Srcu Jezusovemu. V ta namen so zbrali dobri tretjeredniki lepo vsoto, da se je mogla naročiti dragocena podoba (relief) presv. Srca, ki jo je mojstersko izdelal znani umetnik g. Ivan Pengov v Ljubljani. Podoba našega Kralja se je postavila na prestol, na oltar svetega Frančiška v spomin in zahvalo za konec svetovne vojske, zato nosi relief napis: „Knez miru.“ On naj nam milostljivo podeli svoj mir v naši časni in večni domovini!



Razgled po serafinskem svetu.

Novo predstojništvo slovenske frančiškanske provincije sv. Križa. Pri letošnjem provincijalnem kapiteljnu, dne 22. julija, je bilo pod predsedstvom preč. p. generalnega vizitatorja Avgušтина Juničiča izvoljeno sledeče novo predstojništvo: provincijal: preč. p. Avguštin Čampa, doslej predstojnik in župnik na Viču, kustos: preč. p. Hugolin Sattner, župnik in skladatelj v Ljubljani, definatorji: preč. p. Valerijan Landergott, župn. upravitelj v Mariboru, preč. p. Regalat Čebulj, katehet v Ljubljani, preč. p. Marijofil Holeček, doslej predstojnik na Brezju, in prečastiti p. Hugon Bren, doktor bogoslovja. — Ostale spremembe bomo priobčili prihodnjič.

Španija in Belgija sta se na prav slovesen način posvetili presv. Srcu Jezusovemu.

Jugoslavija namerja skleniti konkordat ali cerkveno-državno pogodbo z rimsko sv. Stolico. Bog daj, da bi bilo razmerje med cerkveno in državno oblastjo v naši ljubi Jugoslaviji ugodno rešeno in dobro vrejeno!

Češka vlada je izgnala slovite benediktince, kolikor jih je bilo nemške narodnosti, iz Emavs pri Pragi na Nemško. Izgnani redovniki takoimeno-

vane bajronske kongregacije so se naselili v zapuščeni nekdanji benediktinski opatiji v Nereshajmu (Neresheim) na Virtemberškem.

Ukrajinska vlada je poslala v Vatikan kot svojega poslanika pri apostolskem sedežu globokovernega grofa Mihaela Truškeviča, ki je izjavil, da so razkolni Ukrajinci večinoma vneti za združitev z rimsko cerkvijo.

Na Češkem vladajo precej žalostne verske razmere. Vlado imajo v rokah socialisti. Katoličani so razcepljeni, le malo jih je organiziranih in združenih v katoliški ljudski stranski, celo duhovniki so needini med seboj, nekateri so vstopili v državnopravno demokratsko stranko, drugi so se pridružili takoimenovanim agrarcem, v vseh strankah razen katoliške ljudske imajo zmerni svobodomiselnici in odločni brezverci glavno besedo, katoličani in tisti duhovniki, ki ne marajo ljudske stranke, so tem brezvercem seveda dobrodošli kimavci. Nekoliko boljše je na Moravskem, ondi so katoličani z duhovniki vred bolj složni med sabo, združeni v krščansko socialni katoliški ljudski stranki lažje odbijajo protiverske nakane in zvijače svojih nasprotnikov. —

Na Velegradu (Velehrad, Moravsko) so letos dne 5. julija verni Čehi in Slovaki izredno slovesno počastili praznik sv. solunskih bratov Cirila in Metoda. Bilo je vseh skupaj 60 tisoč romarjev zbranih na kraju, kjer sta svoj čas delovala slavna slovanska apostola.

Z amerikansko komisijo za Čehoslovaško sta prišla kot člana tudi dva amerikanska duhovnika češke narodnosti Rev. monsinjor Bouška in Rev. Oldr. Zl. mal. Spotoma sta se oglasila pri sv. očetu v Rimu in ondi zvedela o žalostnih verskih razmerah, ki vladajo v čehoslovaški državi. Prosila sta sv. očeta blagoslova in dovoljenja, da bi mogla oznanjati besedo božjo in buditi versko zavest. Po dve do tri ure razlagata sedaj v ognjevitih govorih po raznih krajih češke domovine dolžnosti katoličanov v versko-kulturnem boju.

Vihar zoper cerkev in vero na Bavarskem. Da je med vsemi nemškimi deželami prav katoliška Bavarska postala pozorišče najdivjše socialno demokratske vlade, se zdi na prvi pogled čudno. Ali kdor išče globokejših vzrokov obžalovanja vrednih dogodkov, o katerih je bilo brati v dnevnikih, najde brez težave pojasnilo o razmerah, v katerih se je že desetletja nahajalo glavno mesto Bavarske, Monakovo. Monakovo je vsa druga velika mesta prekašalo po razporokah, po nazadovanju porodov, število mladinskih zločinov pa je naraščalo. Zlasti v Švabingu, umetniškem predmestju je ravsajala že več časa grozna podivjanost. Zraven ne smemo prezreti, da se tiskata prav v Monakovem dva svetovno znana umazana lista „Jugend“ in „Simplicissimus“, ki po načrtu spodkopavata krščanska načela in nrvnost. Nikjer se toliko ne pleše; od 1. dec. 1918 do 18. jan. 1919 je bilo nabitih 934 plesnih vabil. Velikonočno dolžnost je spolnjevalo na leto le 20 tisoč, medtem ko jih 200 tisoč tega ni storilo. Nasproti temu je vendarle razveseljiva prikazen, da se zdaj na Nemškem protestantje s katoličani skupno boré zoper verske sovražnike. Ko so v začetku tega leta v Prusiji hoteli izvesti ločitev cerkve in države in sicer brezobzirniše, kakor je to storil na lastno pest na Bavarskem začasni minister za bogočastje, so proti temu nastopili s katoličani tudi protestantje in skupno zahtevali, da se vpošteva versko prepričanje ljudstva.



Priporočilo v molitev.

V pobožno molitev se priporočajo: rajni č. brat Viktorin Perc, upravitelj tiskarne, ter listov »Ave Marija« in »Sloga« v Njujorku v Sev. Ameriki. * 3. dec. 1883 v Preborju na Štajerskem, v franč. red stopil 10. jan. 1908, neslov. obljube napravil 10. januarja 1900, † 26. maja 1919 v Njujorku. Pridnega brata bo naš misijon v Ameriki težko pogrešal. Svetila mu večna luč! Dalje

I. pokojni udje tretjega reda

1) skupščine svetotrojiške:

Sv. Urban pri Ptuj: Ana Kokol. Polenšak: Jera Kležar. Sv. Bolfank v Slov. g.: Jera Hedjet. Tišina (Prekmursko): Uršula Drvarič. Sv. Jurij na Ščavnici: Jožefa Klemenčič, Frančišek Brumen. Sv. Tomaž pri Veliki Ned.: Angela Budja. — Pč. g. Frančišek Simonič, vpokojeni stolni vikar v Mariboru, bivši kaplan pri Sv. Benediktu Slov. goricah in pri Negovi.

2) skupščine mariborske:

Maribor: Častita šolska sestra III. reda sv. Frančiška S. Radoslava roj. Katarina Mučič, † 2. jul. v 29. letu svoje starosti. Naj počiva v miru! M. Krebs, † v ptujski hiralnici, M. Štefančič, M. Pristovnik, M. Lilak. Sv. Križ pri Ljutomeru: Ter. Rožman, Frančiška Ivančič, M. Ivančič, Anton Bežan, M. Skuhala, M. Prelog, Katarina Ivajnšič, Jozefa Šoštarič, Frančiška Cof. Ljutomer: Ter. Makovec, M. Novak, Ter. Copot, Magdalena Rižnar, Jera Novak, Katarina Robič, Frančišek Makoter, M. Spindler. Ruše: M. Grizold, Marjeta Rebernik, El. Rotnik. Sv. Jurij ob Pesnici: Ivana Škrinjar, † v ptujski hiralnici. Jarenina: Terezija Cehner. Središče: Rudolf Simonič, † vsled vojne na jetiki. Puščava: Katarina Karničnik, M. Čander, Marjeta Pergauer. Sv. Barbara v Slov. goricah: Elizabeta Sekol.

3) skupščine tržiške:

Frančiška (Ana) Pollak, Katarina (Elizabeta) Zaplotnik.

4) skupščine kamniške:

Amalija (Klara) Nadrah iz Kamnika (35 let v III. redu). Katarina (Marija) Trobevšek iz Stranj. G. Jožef Cizelj, profesor iz Gorice.

Dalje se priporočajo v molitev: Fr. D. G. sebe in svojo bolno sestro. Neka družina. M. Z. sebe in bolno hčer. A. S. v raznih zadevah. T. B. za ozdravljenje ali pa za srečno zadnjo uro. Več bivših vojakov. Bolna tretjerednica za potrpežljivost. Vsem tretjerednikom bodi priporočen v molitev neki vojak, da bi dosegel milost vere in da ne bi obupal. Slovenci v zasedenih krajih in na tujem. Vse prošnje, ki še niso bile uslišane.

Zahvala za uslišano molitev.

F. V. naznanja obljubljeni zahvalo presv. Srcu Jezusovemu in prečistemu Srcu Marijinemu ter sv. Antonu za ozdravljenje. — Izrekam zahvalo za uslišano molitev v neki bolezni na nogi. Ana Zaloker, Ljubljana.

spojnico s papeževim blagoslovom in 8. sept. na Malo Gospojnico ter 4. okt., praznik sv. Frančiška; ura molitve: v avgustu 3. in 10. avg. za evharistični odsek; 15., 17., 24. in 31. avg. pa serafinski rožni venec s primernim petjem; v septembru: 14. in 21. sept. ura molitve za evharistični odsek; 8. in 28. sept. serafinski rožni venec; v oktobru: 4. in 12. okt. ura molitve za evharistični odsek (knjiga »Vedno češčenje« za lavantinsko škofijo); 5., 19. in 26. okt. serafinski rožni venec s primernim petjem. Nauk za novince: 21. sept., na kvaternico. — **Skupščina pri Novi Štiti:** m. shod: 24. avg., 28. sept. in 26. okt. (4. nedeljo v mesecu) ob 3. uri popoldne, poprej pa ura molitve. — **Skupščina na Viču:** m. shod: 3. avg., 7. sept. in 5. okt. (prva nedelja v mesecu) popoldne po litanijah; odborne seje: na dan shoda pred govorom.

Darovi.

Armada sv. Križa. Darovi udov (armade sv. Križa) za Sv. Deželo v maju in juniju: Julijana Zidanšek, Špitalič 24 K. Anton Žnidaršič, župnik v Štangi 100 K. Karolina Knoblehar, Novo mesto 40 50 K. Jera Stibernik, Dobrunje 20 K. Alojzij Esih, Loka pri Zid. mostu 26 K. V juliju: Roza Ekart, Št. Janž na Dravskem polju 80 K. Alojzija Kolarič, Sv. Miklavž pri Ormožu 70 K. Marija Motnikar, Toplice 18 K. Marija Male, Podvranjca 30 K. Alojzija Praprotnik, Hum pri Ormožu 31 K. Marija Kralj 6 K. Marija Bizjan, Moravče 22 K. Neža Križnar, Ljubljana 47 K. Po P. Salvatorju, Ljubljana 11 K. Po P. Gabrijelu, Ljubljana 6 K. Došlo v Kamnik: Matija Bobnar, Lahoviče 2 20 K. Ana Pavlin iz Črne 5 K.

Za kitajski misijon: neimenovan s Pake za odkup otroka z imenom Matevž 40 K (po p. Emiljanu). Matija Bobnar, Lahoviče 2 10 K.

Frančiškanska misijonska družba v Kamniku: udje III. reda v Vodicah 380 K, v Komendi 170 K. Preč. g. Štefan Rihar, župnik v Dobu 316 K. Preč. g. Ivan Lavrenčič, kanonik in dekan 50 K. Župni urad, Cerklje 100 K. Neimenovan iz Kamnika 100 K. Jožef Aljaž iz Mengša 20 K. Marija Zalogar iz Češnjic 10 K. Lucija Vehovec iz Mengša 12 K.

Frančiškanska misijonska družba v Mariboru: Pospešitelji so nabrali: Jožef Roškar pri Sv. Jakobu v Slov. gor.: 23 50 K. Frančiška Stranjšak: 32 K. Posamezni darovi: Antonija Uhl 20 K, Elizabeta Kočijaž 7 60 K.

Za frančiškanske misijone so nabrali v svetotrojiški skupščini: Marija Potočnik, Gorenji Porčič 6 K. Neimenovana 4 K. Marija Letnik, Sv. Trojica 146 74 K. Barbara Markgrab 10 K. Rozalija Kvar, Sv. Andraž v Slov. g. 37 60 K. Jožefa Dolamič, Mala Nedelja 28 K. Marija Zemljič, Negova 116 K. Kristina Mir, Sv. Jurij na Ščavnici 68 K. Marija Zavernik, Sv. Benedikt 20 K. Marija Zemljič, Sv. Trojica 53 K.

Za misijone: župni urad Cerklje na Gorenjskem 130 K.

Za najpotrebnejše misijone: Matija Bobnar, Lahoviče 2 30 K.

Za misijonišče: Matija Bobnar, Lahoviče 2 10 K.

Za oslepele slov. vojake v Ljubljani: Matija Bobnar, Lahoviče 2 20 K.

Za slov. invalide-vojake, ki nimajo ne ene roke in ene noge ne: Matija Bobnar, Lahoviče 3 40 K.

Za kruh sv. Antona: Matija Bobnar, Lahoviče 2 20 K. Anton Dolinar, vpokojeni župnik v Repnjah 2 K. Jera Hlebčar, Snično 10. z. Križ pri Trziču 30 K.

Prememba uredništva. Prov. kapitelj je odločil za »Cvetje« novega urednika, ki ga pa vsi že dobro poznate po jedernatih spisih in gorečem delovanju za III. red. Cvetje bo urejeval znanprej preč. p. **Salvator Zobec v Ljubljani.** Glede upravnitva se bo prihodnjič naznanilo. Vsem velečislanim sodelavcem in naročnikom izrekam pristrčno zahvalo in obenem prosim odpuščanja za vse nedostatke. »Cvetje« naj živi! —

P. Evstahij.

Rimsko-frančiškanski koledar za leto 1919.

Mesec september ali kimavec.

1. pondeljek: bl. Janez P. in Peter S. muč. 1. r.; sv. Egidij, opat.
2. torek: sv. Štefan, kralj ogrski.
3. sredo: sv. Evfemija.
4. četrtek: sv. Roza Viterbska, d. 3. r. P. O.
5. petek: bl. Gentil, muč. 1. reda; sveti Lovrenc Just, škof.
6. sobota: bl. Peregrin, spozn. 1. reda.
7. **nedelja**, 13. po bink. (Na Primorskem angeljska.)
8. **pondeljek: rojstvo bl. dev. Marije.** V. O., P. O.
9. torek: bl. Serafina, vdova 3. reda.
10. sredo: bl. Apolinarij in 44 tov. japonsk. muč. 1. in 3. reda.
11. četrtek: bl. Bonaventura Barcinonski, sp. 1. reda.
12. petek: presv. Ime Marija. P. O.
13. sobota: bl. Frančišek Kalderolski, sp. 1. r.
14. **nedelja**, 14. po bink.: povišanje svetega Križa.
15. pondeljek: Mati božja 7 žalosti.
16. torek: sv. Kornelij in Ciprijan, muč.
17. sredo † kvatre: vtisnjenje ran sv. Frančiška, V. O., P. O.
18. četrtek: sv. Jožef Kupert, sp. 1. r. P. O.
19. petek † kvatre: sv. Januarij in tov., m.
20. sobota † kvatre: sv. Evstahij in tov., m.
21. **nedelja** kvatrna, 15. po bink.: sveti Matej, evang.
22. pondeljek: sv. Tomaž Viljanovski, šk.
23. torek: najdenje trupla sv. Klare; sveti Lin, papež muč.
24. sredo: sv. Pacifik, sp. 1. reda. P. O.; bl. Dev. Marija odkupljenja.
25. četrtek: sv. Firmin, škof.
26. petek: bl. Lucija Kalatagironska, d. 3. r.
27. sobota: sv. Elzearij, sp. 3. reda. P. O.; sv. Kozma in Damijan, muč.
28. **nedelja**, 16. po bink.: bl. Bernardin Feltrijski, sp. 1. r.; sv. Venčeslav, muč.
29. pondeljek: sv. Mihael, nadang. P. O.
30. torek: sv. Hijeronim, cerk. učenik.

Mesec oktober ali vinotok.

1. sredo: bl. Janez Dukelski, sp. 1. reda in bl. Nikolaj iz Furke Palene, sp. 3. r.
2. četrtek: sv. Leodegar.
3. petek: († za 3 redove sv. Franč.) bl. Felicija Meda, dev. 2. r.
4. sobota: sv. Frančišek Serafinski; V. O., P. O.
5. **nedelja**, 17. po bink.: rožnovenska; sv. Placid in tovariši muč.
6. pondeljek: sv. Marija Frančiška, d. 3. r. P. O.; v kapuc. cerk. spomin vseh rajnih bratov i. t. d.
7. torek: sv. Marka, papež, muč.
8. sredo: sv. Brigita, vdova 3. reda.
9. četrtek: sv. Dijonizij in drugi, muč.
10. petek: sv. Frančišek Borgija, sp.
11. sobota: osmina sv. Frančiška. P. O.
12. **nedelja**, 18. po bink.: sv. Serafin, sp. 1. reda. P. O.
13. pondeljek: sv. Danijel in tovariši, m. 1. r. P. O.; sv. Edvard, kralj.
14. torek: sv. Kallist, papež.
15. sredo: sv. Terezija, devica.
16. četrtek: sv. Maksima, dev.
17. petek: sv. Hedviga, vdova.
18. sobota: sv. Luka, evangelist.
19. **nedelja**, 19. po bink.: posvečenje cerkva; sv. Peter Alkantarski, sp. 1. r. P. O.
20. pondeljek: sv. Janez Kancij, spozn.
21. torek: sv. Jakob Strepar, škof 1. reda; sv. Hilarijon, op.; sv. Uršula in tov. d. m.
22. sredo: posvečenje cerkva 3 redov svetega Frančiška.
23. četrtek: sv. Janez Kapistran, sp. 1. r. P. O.
24. petek: sv. Kristina.
25. sobota: sv. Hrizant in Darija, muč.
26. **nedelja**, 20. po bink.: bl. Bonaventura P., sp. 1. reda, P. O. v minoristiških cerk. sv. Evarist, papež muč.
27. pondeljek: sv. Frumencij, škof.
28. torek: sv. Simon in Juda, apost.
29. sredo: osmina posveč. cerkva 3 redov.
30. četrtek: bl. Angelj Akriški, sp. 1. r. P. O.
31. petek: † bl. Krištof in Tomaž Florentinski, sp. 1. reda. P. O.

Opomba: P. O. pomeni popolni odpustek za vse verne v cerkvah treh redov sv. Frančiška.

P. O. pomeni popolni odpustek samo za ude treh redov sv. Frančiška.

V. O. pomeni vesoljno odvezo s popolnim odpustkom.